

अभिषेण (von अभि + सेना) adj. Geschosse richtend: अभिषेणा अयाई-
दिदिशान्परच इन्द्र प्र मृण जहो च RV. 6, 44, 17.

अभिषेणान् (von अभिषेणाय्) n. Aufbruch gegen den Feind mit einem
Heere AK. 2, 8, 2, 63. H. 790.

अभिषेणाय (von अभि + सेना), अभिषेणायति mit einem Heere heranrück-
ken P. 3, 1, 25. 8, 3, 65. अभिषेणायत् 63. desid.: अभिषेणायिषति Vop. 21,
17. 8, 45.

अभिषेतर (von सु, सुनेति mit अभि) m. der den Somasaft auspres-
sende Priester ÇAT. Br. 4, 3, 3, 19. KĀTJ. Çr. 10, 3, 11.

अभिष्टन (von स्तन् mit अभि) m. das Tosen, Brüllen: अभिष्टनेतै अद्रि-
वो यत्स्था जगच्च रेजते RV. 1, 80, 14.

1. अभिष्टै (von अस्, अस्ति mit अभि) m. Gönner, Beistand, von In-
dra: मुहो अभिष्टिराज्ञा RV. 4, 9, 1. त्रिगायेशिभिः पूर्त्ता अभिष्टिः 3, 34,
4. समुहं शक्रः पूर्त्ता अभिष्टिः 10, 104, 10. VS. 20, 38.

2. अभिष्टि (wie eben) f. 1) Vortheil, Förderung: एतं शंसमिन्द्रास्मयुष्टे
कू चित्संसं सदावन्नभिष्टये सदा पाह्यभिष्टये RV. 10, 93, 11. अहं पितेव
वेत्सूरभिष्टये तुयं कुत्साय स्मदिभं च रन्धयम् 49, 4. (रथम्) स्याश्चित्तमभि-
ष्टये कोरा वशश्च वाजिनम् 1, 129, 1, 5, 17, 5. 38, 3. 8, 8, 17. 9, 84, 2. 10, 9, 4.
VĀLAKH. 2, 1. AV. 6, 3, 2. — 2) Gunst, Beistand, häufig parallel mit उति
und अवस्: माकुर्धगिन्द्र प्रर वस्वीरस्मे भूवन्नभिष्टये RV. 10, 22, 12. अ-
ग्नेरैधते जरीताभिष्टो 6, 1. त्रिता न यान्यच्च कर्तृन्भिष्टय आववर्तद्वरां च-
क्रियावसे 2, 34, 14. 1, 47, 5. 52, 4. 119, 8. 4, 46, 2. 7, 19, 8. 9. 8, 19, 20. 27,
13. 90, 1. 10, 61, 22. VĀLAKH. 3, 5. VS. 4, 11. — Vgl. स्वभिष्टि.

अभिष्टिकृत (2. अ + कृत्) adj. fördernd, beistehend: लडाजी वाजिभेरा
विहया अभिष्टिकृत्तायते सत्यग्रुष्मः RV. 4, 11, 4. 20, 1. 9, 48, 5.

अभिष्टियुस (1. अ + युष्) adj. glückbringend: ता घा ता भुजा उषसः
पुरासुरभिष्टियुसा स्तत्रातसत्याः RV. 4, 51, 7.

अभिष्टिया (2. अ + पा) adj. den Vortheil während: तं न इन्द्र तामि-
हृती वायते अभिष्टियासि जनान् RV. 2, 20, 2.

अभिष्टिमैत् (von 2. अभिष्टि) adj. förderlich, günstig: वद्वयम् RV. 1,
116, 11.

अभिष्टिशवस् (2. अ + शवस्) adj. kräftigen Beistand leihend: मित्राय
पञ्च येमिरे जना अभिष्टिशवसे RV. 3, 39, 8.

अभिज्ञात (von ज्ञा mit अभि) m. pl. N. pr. eines Geschlechts HARIV.
1466.

अभिष्यन्द oder अभिस्यन्द (von स्यन्द mit अभि) m. 1) das Träufeln
H. an. 4, 136. MED. d. 43. — 2) Trüfängigkeit, Augenentzündung H.
an. MED. प्रायेण सर्वे नयनामयास्ते भवत्यभिष्यन्दनिमित्तमूलाः Suçr. 2,
312, 16. 82, 13. 4, 271, 12. Vgl. स्यन्द. — 3) Ueberfluss, Fülle (अतिवृद्धि)
H. an. MED. स्वर्गाभिस्यन्दवनम् कृत्वेव विनिवेशितम् (eine Stadt) KUMĀ-
RAS. 6, 37. RAGH. 13, 29.

अभिष्यन्दिन् oder अभिस्यन् (wie eben) adj. 1) träufelnd, flüssig Suçr.
1, 33, 13. 173, 12. — 2) auflösend, eröffnend, laxativ Suçr. 1, 176, 2. 177,
16. 180, 9. 199, 20. 2, 184, 15. — 3) zu Blutandrang reizend, congestiv
Suçr. 1, 187, 13. 190, 16. 203, 19. 204, 1. 6. 8. 2, 41, 12. 184, 8. 276, 5.

अभिष्यन्दिरमाणा (अभिष्यन्दिन् + र) n. eine an eine grössere Stadt
sich anschliessende kleinere Stadt TRIK. 2, 2, 1 (अभिस्यन्). ÇĀTJ. im
ÇKDr. — Vgl. शाखानगर.

अभिषङ्ग (von स्वञ्ज् mit अभि) m. Zuneigung AK. 3, 4, 30. नास्ति मे ल-
व्यभिषङ्गः R. 6, 100, 21. असत्तिरनभिषङ्गः पुत्रदारगृहादिषु BHAG. 13, 9.

अभिसंश्रय (von श्रि mit अभि + सम्) m. Zuflucht: यदि कर्ता भवानिव
विले ऽस्मिन्नभिसंश्रयम् R. 4, 54, 16.

अभिसंसार (von सर् mit अभि + सम्) m. gemeinschaftliches Herbei-
kommen: अभिसंसारम् adv. ÇAT. Br. 11, 2, 2, 12 (s. u. अपर 3.).

अभिसंस्कार (von कर, करोति mit अभि + सम्) m. Gedanke, Phanta-
siegebilde BURN. Intr. 304, N. 3.

अभिसंश्लेष (von श्लिप् mit अभि + सम्) m. das Zusammenziehen, Zu-
sammenfassen; übertr.: चित्ताभिः zur Erklärung von मिह TRIK. 3, 3, 220.

अभिसंख्येय (von ख्या mit अभि + सम्) adj. zu zählen: अवश्यमभिसंख्येयं
तन्मया वानरं बलम् R. 6, 1, 5.

अभिसंचारिन् (von चर् mit अभि + सम्) adj. wandelbar NĪR. 1, 6.

अभिसंस्तन् (अभि + सं) adj. von Muthigen umgeben RV. 10, 103, 5.
— Vgl. अभिवीर.

अभिसंताप m. Kampf HALĀ. im ÇKDr. Scheinbar von तप् mit अभि
+ सम्, aber nur durch Umstellung zweier Buchstaben aus अभिसंपात
entstanden.

अभिसंदर्दि s. संदर्दि.

अभिसंधक (von धा mit अभि + सम्) adj. hintergehend: सर्वाभिः M. 4,
195. KULL.: = परगुणासकृततया सर्वासंधकः.

अभिसंधा (wie eben) f. Aussage, Rede: सत्याभिः adj. KĀND. Up. 6,
16, 2. R. 1, 6, 5. 5, 30, 7. अनृताभिः adj. KĀND. Up. 6, 16, 1.

अभिसंधान (wie eben) n. 1) Aussage, Rede: सा हि सत्याभिसंधाना R.
5, 31, 21. — 2) das Betrügen H. 379. ÇĀK. 121, v. 1. (für अति). पराभिः
RAGH. 17, 76.

अभिसंधि (wie eben) m. Absicht: तस्य दुष्टाभिसंधिं नावबुध्यते PAKĀT.
200, 11. स्वर्गाभिसंधिसुकृतम् fromme Werke, mit denen man den Him-
mel erstrebt KUMĀRAS. 6, 47. अणहिसंधि (Prākṛt) Uneigennützigkeit
ÇĀK. Çh. 9, 6.

अभिसंपत्ति (von पद् mit अभि + सम्) f. das vollständig - zu - Etwas-
Werden, Uebergehen in: अचयनं वा, चित्याभिसंपत्तिश्चवणात् यो वाव चिते ऽग्नि-
निधीयते तामेवेष्टकामेष सर्वा ऽग्निरभिसंपद्यत इति, Sch. 2: एकवारं चि-
त्यस्यापरि निधानेनैवाकवनीयाग्नेरेव सर्वदा चित्यात्मकता संपन्ना.

अभिसंपद (wie eben) f. das Vollwerden, volle Zahl: द्वादशगवं वा अनु-
र्विशतिगवं वा संवत्सरमेवाभिसंपदम् ÇAT. Br. 7, 2, 2, 6. एतामभिसंपदम्
3, 9, 2, 17. 9, 1, 2, 26. 2, 2, 6. 12, 2, 2, 6. 13, 5, 4, 26.

अभिसंपात (von पत् mit अभि + सम्) m. Zusammenstoss, Kampf AK.
2, 8, 2, 73. H. 797.

अभिसंबन्ध (von बन्ध् mit अभि + सम्) m. 1) Verbindung: वैजिकादभि-
संबन्धात् aus einer geschlechtlichen Verbindung M. 5, 63. — 2) das zu-
Etwas - Gehören: रु इत्येतस्य नात्राभिसंबन्धः P. 8, 3, 6, Sch. 12, Sch.
व्यवायशब्दस्य प्रत्येकमभिसंबन्धः 58, Sch.

अभिसंमुख (अभि + सं) adj. f. आ mit dem Antlitz zu Jmd (acc.) ge-
richtet, ehrerbietig: विशं तत्तत्रमभिसंमुखं करोति ÇAT. Br. 9, 4, 2, 8.

अभिसर (von सर् mit अभि) m. 1) Gefährte AK. 2, 8, 39. — 2) N. eines
Volkes VARĀH. Bṛh. S. 14, 29. in Verz. d. B. H. 242.